

תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: יְיָ כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה:
 יְיָ זִבְחֵי אֱלֹהִים ^{תְּהִלָּתְךָ בְּלִיל הַבֹּיֹט} רוּחַ נְשַׁבְּרָה לִבְ נְשַׁבְּרָה לִבְ נְשַׁבְּרָה וְנִדְכָּה אֱלֹהִים ^{תְּהִלָּתְךָ בְּלִיל הַבֹּיֹט} לֹא תִבְזֶה:

זוהר תהלים

זִבַּח שְׁלָמִים לַיהוָה. וּמִשׁוֹם כֶּף, כִּינּוּן שְׂדוּד
 הַמֶּלֶךְ אָמַר לְאֱלֹהִים, הַצֵּטְרֵךְ לְכַתֵּב כִּי לֹא
 תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה. שְׁהָרִי
 לְשֵׁם הַזֶּה לֹא מְקַרְיָבִים, אֲלֵא רוּחַ נְשַׁבְּרָה,
 שְׁכָתוּב זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה. קָרָבָן
 שֶׁל אֱלֹהִים הוּא עֵצֶב וְשִׁבְרוֹן לִב. וּמִשׁוֹם
 כֶּף, מִי שֶׁחָלַם חֵלוֹם רַע, צָרִיךְ לְהִרְאוֹת
 עֲצָבוֹת, שְׁהָרִי בְּמִדַּת אֱלֹהִים (דִּין) עֹמֵד,
 וְזִבַּח שֶׁל מִדַּת הַדִּין צָרִיךְ עֲצָבוֹת וְרוּחַ
 נְשַׁבְּרָה, וְאוֹתָהּ עֲצָבוֹת מְרַפֵּאת אֶת הַחֵלוֹם
 הָרַע, וְלֹא שׁוֹלֵט עָלָיו הַדִּין. שְׁהָרִי הַזִּבַּח
 שְׂרָאוֹי לְמִדַּת הַדִּין, הַקָּרִיב לְפָנֶיהָ.

לִבְ נְשַׁבְּרָה וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. מַה זֶה
 לֹא תִבְזֶה? מִכֶּלֶל שֵׁשׁ לִב שֶׁהוּא
 בּוֹזֵה? כֵּן. זֶהוּ לִב שֶׁהוּא גָּאָה, לִב בְּגִסּוֹת
 הַרוּחַ, הֵינּוּ לִב בּוֹזֵה, אֲבָל לִב נְשַׁבְּרָה
 וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. הֵיטִיבָה בְּרַצוֹנָךְ
 אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם. מַה זֶה
 הֵיטִיבָה? נִרְאֶה שְׁהָרִי טוֹב יֵשׁ בָּהּ, וְעִכְשָׁו
 הֵיטִיבָה עַל אוֹתוֹ הַטּוֹב! וְדַאי כֶּף הוּא,
 שְׁהָרִי מִן הַיּוֹם שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הַשְׁתַּדֵּל בְּבָנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה עַד
 עַכְשָׁו, אוֹתָהּ הִטְבָּה שֶׁל רַצוֹן לֹא שָׁרְתָה
 עַל אוֹתוֹ הַבָּנִין, וְעַל כֵּן לֹא נִתְקַן. שְׁהָרִי
 בְּשָׁעָה שֶׁהִרְצוֹן הַעֲלִיּוֹן יִתְעוֹרֵר, הוּא
 יֵיטִיב וְיִדְלִיק אֶת הַמְּנֹרוֹת שֶׁל אוֹתוֹ הַבָּנִין
 וְאוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה, שְׁאֵפְלוּ הַמְּלָאכִים שֶׁל
 מַעֲלָה לֹא יוֹכְלוּ (לֵא) לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ בֵּית
 מִקְדָּשׁ וְלֹא בְּאוֹתוֹ בָּנִין, וְאֵז בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 וְכָל הַמַּעֲשֶׂה נִתְקַן.

בתפלה ההיא או בעשיית מצוה, אין
 הקב"ה מחשיבו שיפתח לו היכלו,
 ואפילו לא על ידי שליח, ואין הוא
 כדאי ליכנס להיכל המלך, עוליו נאמר
 בחוץ תעמד, ומבחוץ נותנים לו בקשתו
 על ידי שליח או ממונה, ואם גם
 תפלתו אינה עולה כראוי דוחים אותה
 החוצה וסוגרים השערים בפניה, ועליה
 נאמר (משלי א) אז יקראנני ולא אענה
 ישחרנני ולא ימצאנני, כמו כן כאשר
 קוראים ישראל כל אחד ואחד להקב"ה
 בקריאת שמע או בתפלה או בכל
 מצוה, אם השכינה איננה שם גם הוא
 לא נמצא שם, זש"כ (שמות כ) בכל
 המקום אשר אזכיר את שמ"י אבוא
 אליך וברכתיך.

כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח וּגו' (נא, יח) : [זוהר ח"ב פ'
 משפטים (דף ק"א)]. כְּתוּב כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח
 וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ
 נְשַׁבְּרָה לִבְ נְשַׁבְּרָה וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה.
 כִּי לֹא תַחֲפֹץ זִבַּח, וְכִי לֹא רוּצָה הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שִׁיקְרִיבוּ לְפָנָיו קָרְבָן, וְהָרִי הוּא
 תִקַּן לְרָשָׁעִים קָרְבָן שִׁיקְרִיבוּ וְיִתְכַפֵּר לָהֶם
 חַטָּאִים? אֲלֵא שְׂדוּד אָמַר אֶת זֶה לְשֵׁם
 אֱלֹהִים, וְקָרְבָן לֹא מְקַרְיָבִים לְשֵׁם אֱלֹהִים,
 אֲלֵא לְשֵׁם יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. שְׁהָרִי
 לְדִין הַקְּשָׁה, מִדַּת הַדִּין, לֹא מְקַרְיָבִים
 קָרְבָן, שְׁכָתוּב (ויקרא א) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם
 קָרְבָן לַיהוָה, וְלֹא לְשֵׁם אֱלֹהִים. וְכִי
 מְקַרְיָב קָרְבָן מִנְחָה לַיהוָה. זִבַּח תּוֹדָה לַיהוָה.